



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.21. Regis Eduardi redditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. versitatis Cancellarium egit, ita, ut vi-
A.C. 1272. ri fama permotus Rex eum tabulario
 sanctiori præficeret. Morum puritatem,
 quam semper coluerat, hoc in munere con-
 servans, summa integritate jus dicebat,
 nec divitum gratia tactus, nec debilita-
 tem inopum sprenens. Extincto Rege
 Oxonii Theologiæ studium tradens suum
 etiam hujus facultatis Doctor est habi-
 tus. Interim virtutis in stadio semper
 procedebat, parcissime vivens, calu-
 mniarum hostis, corpus animamque fer-
 vans purissimam. An. 1275. vacantis
 Ecclesiæ Hersordiensis Episcopus electus
 8. Sept. eodem anno consecratus fuit.
 Probitas ejus non damnum ex dignitate,
 sed incrementum cepit. Verum aliqua
 Ecclesiæ suæ jura defensum profectus
 Romam, & a Papa Martino IV. voti
 compos factus, in reditu prope Montem
Mart. Rom. Flascenis mortem oppetiit. Inter cali-
 tes postea relatum Ecclesia 2. Oct. co-
 lit.

§. XXI.

Regis Eduardi reditus.

Rex Eduardus e Palæstina redux in Si-
 cilijam advenit, ubi honorifice acce-
 ptus a Rege Carolo aliquamdiu subsist-
 bat vires reficiendi gratia. Posthæc
 comperto ibidem regii parentis sui obitu
 iter

Matth.
West. mon.
 p. 402. Tri-
 vet. p. 630.

iter persequens Urbem Veterem, ubi Pa- Sæcul. XIII.
pa Gregorius cum sua curia residebat, A. C. 1273.
petiit. Cardinales omnes obviam venie-
bant duobus Regibus: nam Carolus E-
duardum eo deducebat, & hic Papæ,
quicum amicitiam in Palæstina contra-
xerat, tristem ejus statum exposuit.
Dein ab eo poposcit justitiam ob Henri-
cum Germanicum patrualem suum Viter-
bii an. 1271. verni jejunii tempore a
Guidone Monfortio necatum. Hunc *Sup. §. 12.*
quidem jam proscripterat Papa, ejusque *Rahualdus*
focero Comiti Aldebrandino Rufo cædis ^{12273. n. 22.}
participi diem dixerat. Tum vero in-
stante Rege Eduardo in Guidonem Mon-
fortium hanc alteram tulit sententiam.
Nos eum proscribimus, & cuilibet ca-
piendum, non tamen occidendum ex-
ponimus aut mutilandum. Præcipimus
cunctis provinciarum locorumque Recto-
ribus, ut manus in eum injiciant, no-
stramque ad curiam eum adducant: &
loca omnia, in quæ veniet, præterquam
illum, in quo comprehendetur, interdi-
cto afficimus. Vetamus, ne quis homi-
num, nequa societas eum recipiat, ad
munus aliquod admittat, vel adjuvet,
aut ullum cum eo commercium habeat.
Denique, quotquot forsitan clientes be-
neficiarios subditosque numerat, a fide
illi jurata absolvimus. Actum 1. Apr. an.
1273.

Sæcu^r. XIII.**A.C. 1273.****Rayn. n. 1.**

Paucis post diebus Papa omnes ad Archiepiscopos epistolam circummisit, in qua concilii generalis locum denominat dicitque, suæ dignitati convenientius sibique & Cardinalibus commodius fore si Romæ illud celebraretur. Sed quia potissimum de auxilio terræ sacræ ferendo ageretur, Principibus ac Præfibus, qui plurimum eo contribuere possent, facilius trans montes convenienter se Lugdunum elegisse. Dabat 13 Apr. Etiam Reges ac Principes Christianos inter alios Alphonsum Castellæ, Philippum Franciæ, Armeniæque Reges, atque ipsos Tartaros ad concilium invitavit, rogavitque Armenorum Regem, ut integra concilii Nicæni acta, quæ in lingua sua tenere se perhiberet, ipsi mitteret.

§. XXII.

Rex Lusitaniae officii sui commonetur a Papa.

Sup. l. 82.**§. 12. 24.****Rayn. n. 25.**

Authoritas Papæ Innocentii IV. viginti septem abhinc annos fecerat, ut Alphonsus Lusitaniae Rex hoc regnum loco Sanctii Capelli fratris sui gubernandum acciperet, de quo graves tum jaftabantur querimoniæ. Sed non leviores de Alfonso movebantur, ut liquet ex quadam Papæ Gregorii epistola hunc in modum scripta. Libertas ecclesiastica est pro-